

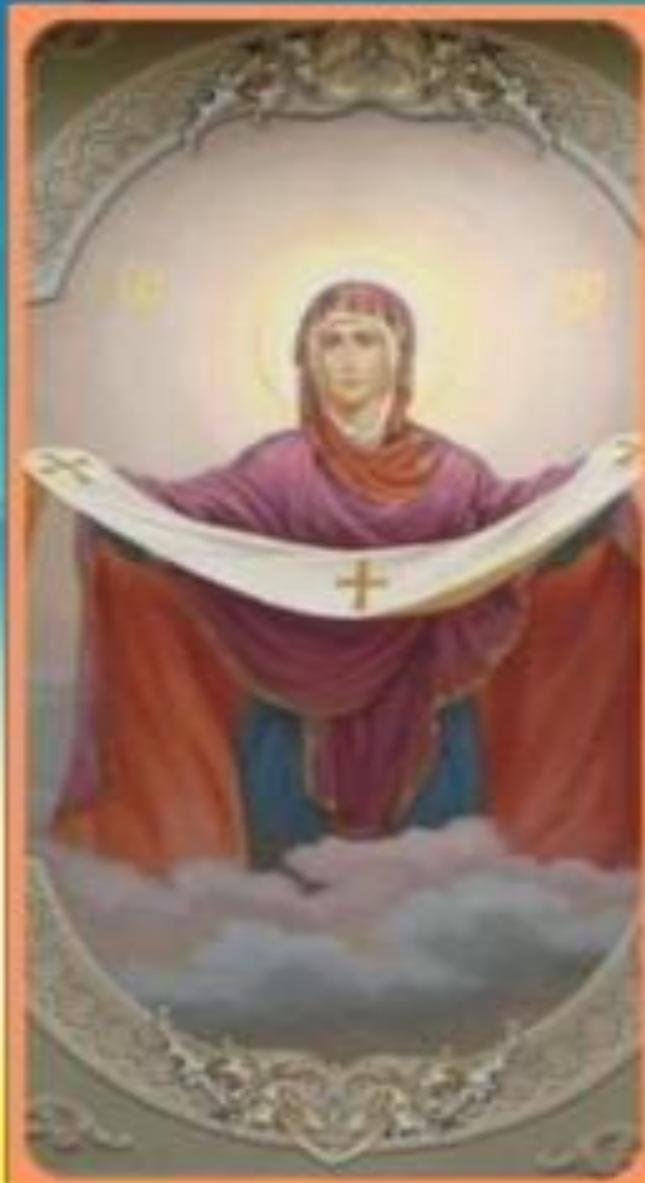

14 жовтня

День українського козацтва

День захисника України

*Свято Покрови Пресвятої
Богородиці*

На 14 жовтня припадає одразу три величних свята – День Козацтва, свято Покрови Пресвятої Богородиці та День захисника Вітчизни.

День Покрови – одне зі знаменних християнських свят. Існує легенда, чому так повелось.

Розказують, що коли у десятому столітті на Візантію напали сарацини і намагались захопити Царгород, захисники міста у відповідь на свої молитви побачили Пресвяту Богородицю, що зняла з голови покрову і розпростерла над ними. Загарбники відступили. Царгород вистояв. З тих часів Пресвяту Богородицю шанують, люблять і звеличують.

Олесь Лулій ПОКРОВА

Світ у схіві, не впізнати
Саду і городу.
То Покрова — світле свято
Нашого народу.
То Покрова землю зкрила
Щедрими плодами,
Розпростерла ніжні крила,
Стала понад нами.
То — Покрова-захисниця
Людей православних,
То — Богиня-помічниця
Запорожців славних.
Грає осінній коловорова,
Пахнуть груші, сливи,
Усміхається Покрова
До дітей щасливих.

ДЕНЬ
ЗАХИСНИЖА
УКРАЇНИ

14

жовтня

День

**українського
козацтва**

Слово
“козак”
означає
“вільна
людина”

Українське козацтво має довгу уславлену історію. Перші офіційні згадки про козаків можна знайти ще у 1492 році. Саме тоді запорожці нанесли нищівну поразку турецькій воєнно-морській галері і визволили з полону своїх побратимів. Ось з цієї розповіді і починаються літописи про мужні подвиги і легендарні походи козаків.

Козаки займалися

мисливством

ловили рибу

бджільництвом

Козачий казан

Їли козаки з одного казана. Він в них шанувався, як святыня і символ їхньої військової частини. Козацькі бунти починалися з того, що вони перевертали свої казани. Казани також грали роль символу військової єдності куреня.

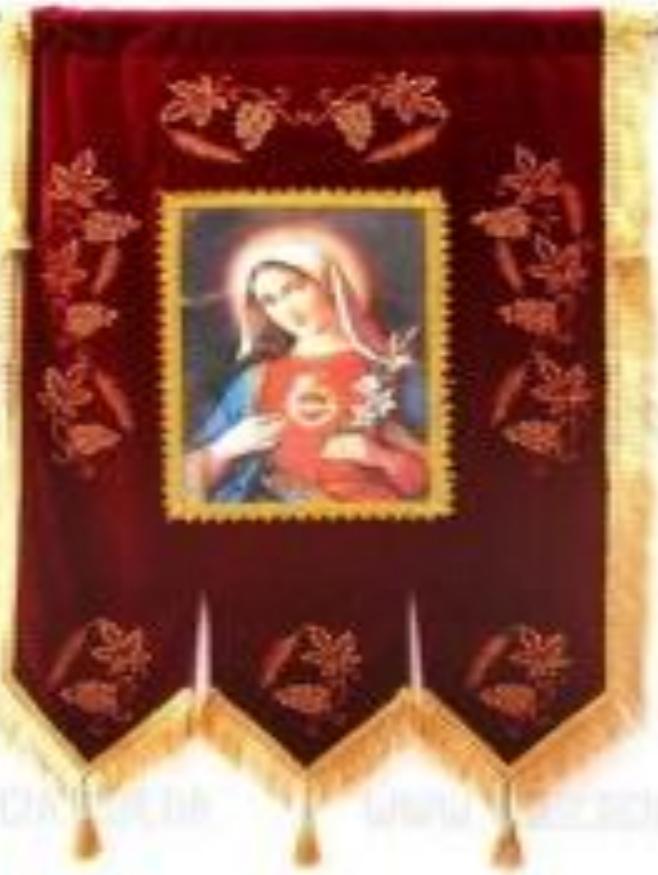

6

Куліш

У підсолену воду висипати 200 г промитого пшона і подрібнену шкірку від сала. Після того, як закипить вода, варити пшено 20 хвилин на маленькому вогні. На сковорідці обсмажити 150 г сала, нарізаного кубиками, і 2 пошипковані цибулини. Готову засмажку додати до пшоняної каші і варити ще 15–20 хвилин. Після приготування залишити куліш «відпочивати» ще на 20 хвилин під кришкою. На стіл страву подавати із зеленню і салом.

Коругва

- ▶ **Прапор (хоругва, корогва) - символ військового і полкового обєднання. Зазвичай зберігалося у військовому храмі і виносилося в таких особливих випадках, як свято, смерть отамана тощо. Корогви були шовкові яскравих кольорів, найчастіше червоного, з одного боку була Богородиця , а з іншого хрест з списом та з написом , до якого полку належала корогва, ким і коли.**

Зброя козаків: шаблі, пістолі, кремнієва рушниця

Козацькі шаблі були тонкі й легкі, не дуже криві й не дуже довгі, середньої довжини, приблизно 1,3 м, з оздобленою ручкою та піхвами. Як істинний лицар запорожець надавав перевагу шаблі, називаючи її "чудесною зброєю".

Одяг козаків були штани. Вони були дуже широкі та дозволяли козаку вільно та швидко рухатись. Такі штани називали шаровари. Щоб зшити такі шаровари потрібно було багато тканини. Підперезані штани були широким, довгим поясом. Носили вишиту сорочку та жупан.

Булава

- Символ гетьманської влади або кошового отамана на Запорізькій Січі. Це була палиця з горіхового дерева довжиною 50 – 70 см. зі срібною чи визолоченою кулею на кінці.
- Вона завжди розкішно оздоблювалась коштовним камінням. (Іноді за символ гетьманської влади також слугувала комишина — палиця з очерету.) Курінні ж отамани носили жезли-пірначі (шестопери) — різновид булави, металева головка з гострими виступами, насадженими на держало.

Козацький кінь

Без нього неможливо уявити козака ні в мирний, ні у воєнний час. У народних піснях, а отже, і в народних картинах, кінь постає вірним товаришем і побратимом козака.

Кінь став уособленням долі, символом волелюбності, вірної дружби, відданості, готовності до самопожертви.

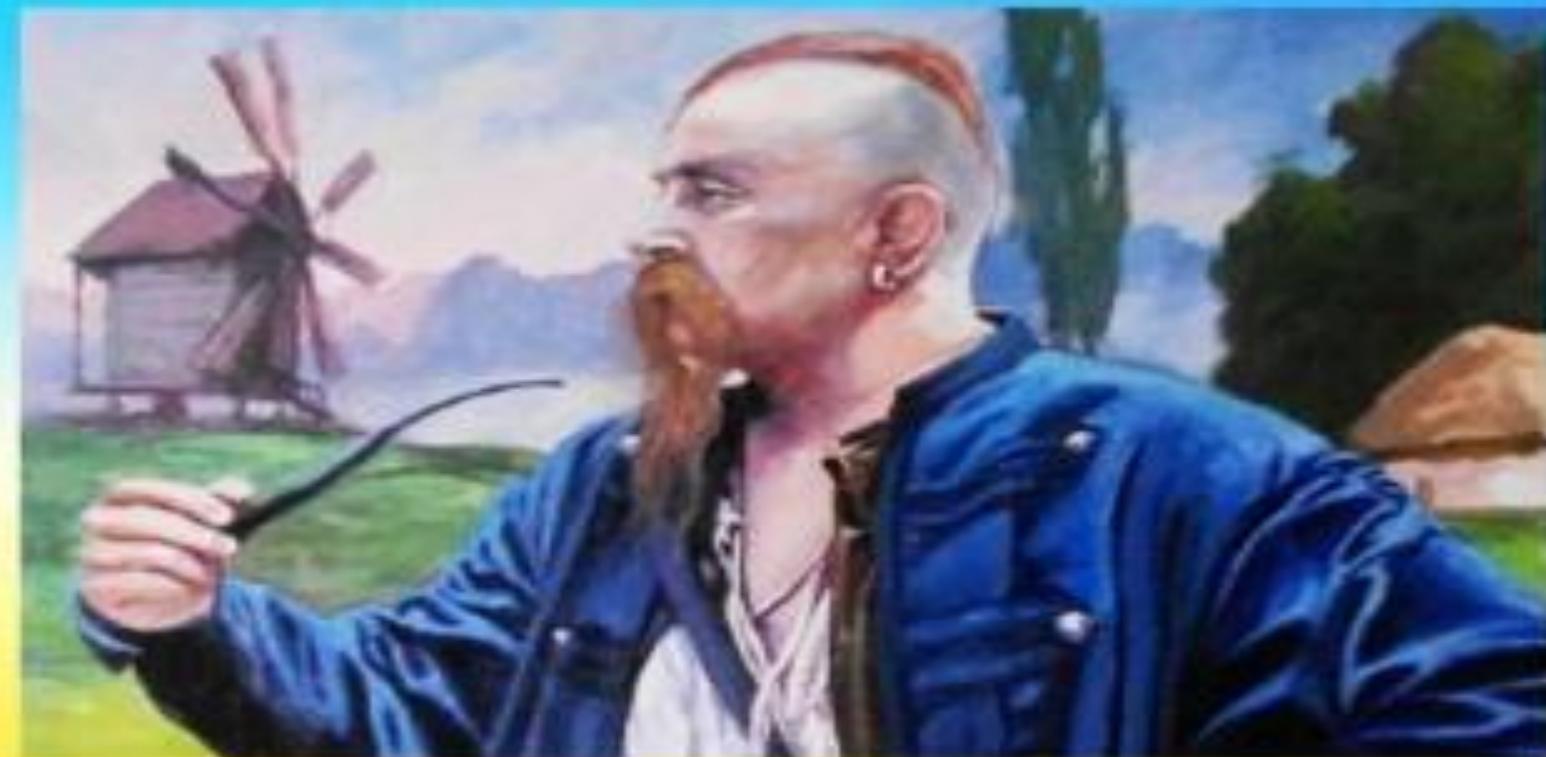

Паління хоча й вважалося в народі справою гріховною, проте козак не міг розлучитися зі своєю єдиною розвагою у степовій самотності.

Люлька

Як неможливо уявити справжнього козаки без шаблі та рушниці в бою, так само — без люльки під час перепочинку. Була вона неодмінним атрибутом козацької “ясної” зброї, символом чоловічої гідності.

Оселедець (чуб)

Чуб запорізького козака, або як казали самі козаки, оселедець - це не просто елемент козацького образу, це ще і ціла легенда. По - перше, варто відзначити, що лише досвідчені козаки, які вже встигли відзначитися у великих битвах, мали право на довгий чуб. Така зачіска була під забороною для молодих воїнів.

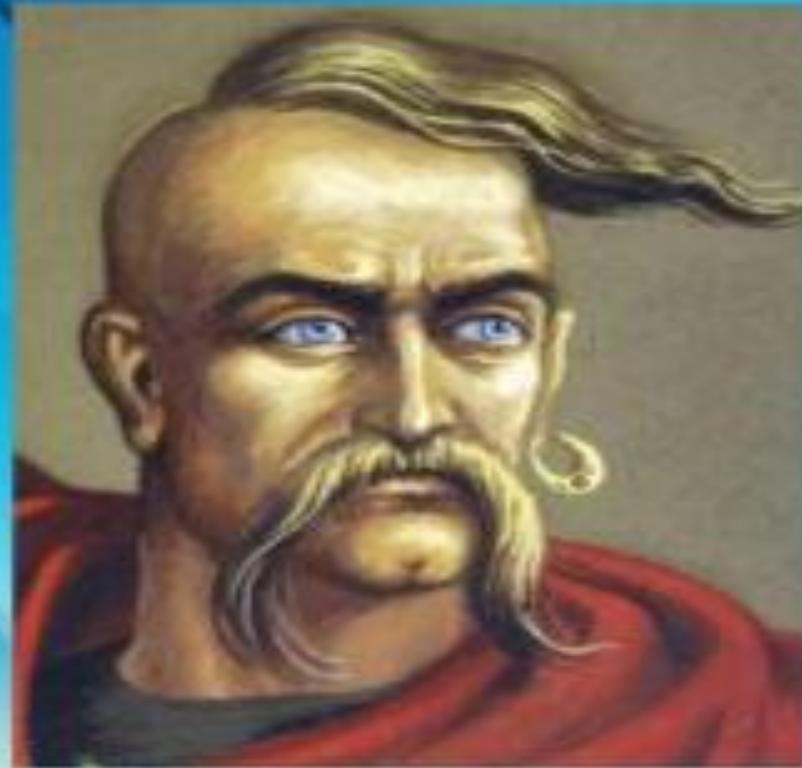

Сережка

Носили вони їх не для краси, і не кожен міг собі це дозволити. Найчастіше сережки робили у вигляді півмісяця, виготовлялися вони зі срібла.

Козачий звичай носити сережки пов'язаний виключно з військової стороною життя. Однак не всі козаки мали право носити їх.

Якщо ж козак носив по сережці і в правому і лівому вусі це означало, що він одна дитина у батьків. У походах і боях таких по можливості берегли.

Сережка в лівому вусі у козака означала, що він один син у матері, сережка в правому — останній чоловік у роду.

Як неньку - Україну нам любити
і захищать її від ворогів.

*Нехай ніхто не
половинить, твоїх
земель не розтина,
Бо ти едина, Україно,
бо ти на всіх у нас
одна.*

*Одна від Заходу й до
Сходу, володарка
земель і вод –*

*Ніхто не ділить хай
народу, бо не
поділиться народ.*

*Нехай ніхто не
половинить, твоїх
земель не розтина,
Бо ти едина, Україно,
бо ти на світі в нас
одна.*

козацькому роду

Чема погеводи

Воїне, лицарю славний,
Ти зброю тримаєш в руках,
Щоб на нашу країну-державу
Злий не позарився враг.
Будь мужній і будь достойний
Ти слави своїх батьків,
Відважний вкраїнський воїне,
Нащадку славних козаків!

Дякую за увагу !

